

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2134	Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Δευτέρα 12 Νοεμβρίου 2018 πρῶι	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

«Ὁ ἐπώνυμος τῆς ἐλεημοσύνης» (β')

Πῶς ἔφθασε στὴν ἀρετὴ τῆς ἐλεημοσύνης

«Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5,7)

Πῶς, ἀγαπητοί μου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐπλεήμων ποὺ ἐορτάζουμε κατώρθωσε νὰ φτάσῃ στοῦ ὕψους τῆς ἐλεημοσύνης ποὺ εἶδαμε χθές; Σ' αὐτὸ **συνετέλεσαν δύο παράγοντες**: πρῶτον ἓνα ὄραμα ποὺ εἶδε, καὶ δεῦτερον ἡ θλίψις ποὺ δοκίμασε στὴ ζωὴ του.

● Πρῶτον τὸ ὄραμα. Ὑπάρχουν ὀράματα ἀπὸ τὸ διάβολο καὶ ὀράματα ἀπὸ τὸ Θεό. Μέσα στὴ Βαβυλῶνα αὐτὴ ποιός ἀπὸ μᾶς εἶνε ἄξιος νὰ δῆ ὀράματα θεϊκά; πρέπει νὰ ἔχῃ καρδιὰ καθαρὴ. Στὰ βουνά, στὶς σπηλιές, στοῦ Ἁγίου Ὁρος, ὅπου ὑπάρχουν ψυχὲς εὐλογημένες, αὐτὲς μπορεῖ νὰ ἔχουν τέτοιο «ραντάρ», «ἀσύρματο», ποὺ ἐνώνει τὴ γῆ μὲ τὸν οὐρανό.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης λοιπόν, ὅταν ἦταν 15 ἐτῶν στὴν Κύπρο ἀπ' ὅπου καταγόταν, **εἶδε ὄραμα**, ὄραμα θεϊκό. Μιὰ νύχτα, καθὼς κοιμόταν, τοῦ ἐμφανίστηκε σὲ ὄνειρο μία ὠραιότατη κόρη μὲ λαμπρὴ στολὴ καὶ στεφάνι ἀπὸ κλαδιὰ ἐλιᾶς στοῦ κεφάλι. Στάθηκε κοντά του καὶ μὲ τὸ χέρι της τὸν χτύπησε ἐλαφρὰ στοῦ πλευρό. Ἐκεῖνος ξύπνησε ταραγμένος, ἀπὸ φόβο μήπως εἶνε φάντασμα, σατανικὸς πειρασμός, κ' ἔκανε τὸ σταυρό του. (Ἔτσι πρέπει ἂν ποτε στὴ ζωὴ σου δῆς ὄραμα, κάνε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ «*Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος*» καὶ ἂν μείνῃ, σημαίνει ὅτι εἶνε ἀπὸ τὸ Θεό· ἂν φύγῃ, εἶνε σατανικό). Ἄφου λοιπόν τὸν ξύπνησε, τὴν ἔβλεπε πλέον ξυπνητός, ὄχι σὲ ὄνειρο. –Ποιὰ εἶσαι; τὴ ρωτᾷ, ἀπὸ ποῦ ἦρθες; καὶ πῶς τόλμησες νὰ τaráξης τὸν ὕπνο μου; Ἐκεῖνη τὸν κοίταξε μὲ γαλήνιο βλέμμα καὶ μὲ γλυκὸ μειδίαμα στοῦ πρόσωπο τοῦ εἶπε: –Ἐγὼ δὲν γεννήθηκα στὴ γῆ· εἶμαι ἡ πρώτη ἀπὸ τίς θυγατέρες τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Ἄν μὲ ἀγαπήσῃς, μπορῶ νὰ σε φέρω σὲ οἰκειότητα μαζί του· κανεὶς ἄλλος δὲν ἔχει περισσότερο θάρρος κοντά του ἀπὸ μένα, για-

τί ἐγὼ τὸν ἔπεισα νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ καὶ νὰ λάβῃ ἀνθρώπινη σάρκα. Αὐτὰ εἶπε κι ἀμέσως ἔφυγε. Ἐκεῖνος, μόλις συνήλθε ἀπὸ τὴν ἔκπληξι, ἀναλογιζόταν τί νὰ σημαίνη αὐτὸ τὸ ὄραμα· καὶ τότε γεννήθηκε μέσα του ἡ πεποίθησι, ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ **Ἐλεημοσύνη**· γιατί καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἐλεημοσύνη καταδέχτηκε νὰ ἔρθῃ πάνω στὴ γῆ καὶ νὰ ἐμφανισθῆ ὅμοιος μὲ τοὺς ἀνθρώπους (βλ. Migne 114,905b-c).

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶνε πράγματι ἡ **πρῶτη ἀνάμεσα σ' ὅλες τίς ἀρετές**. Ἐγὼ, λέει, εἶπα στοῦ Θεοῦ νὰ κατεβῆ στὴ γῆ καὶ νὰ σταυρωθῆ γιὰ τὴ σωτηρία σας· καὶ ἐγὼ πάλι, λέει, παίρνω στὰ φτερά μου τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μὲ ἐγκολπώνονται καὶ τοὺς ἀνεβάζω ψηλά, μέχρι τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ· κι ἂν μὲ ἀκολουθήσῃς, θὰ σοῦ δώσω τὰ παλάτια τοῦ οὐρανοῦ!... Ἀπ' αὐτὸ τὸ ὄραμα εἶχε συγκινηθῆ ἀπὸ τότε βαθύτατα ἡ παιδικὴ καρδιὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

● Ὁ δεῦτερος τώρα παράγων ποὺ τὸν ὤθησε στὴν ἐλεημοσύνη ἦταν **οἱ θλίψεις** ποὺ δοκίμασε. Δώστε μου τὴν πιὸ σκληρὴ καρδιά· ὑπάρχει ἓνα **ἀλέτρι**, ποὺ μπορεῖ καὶ μέσα σ' αὐτὴν ν' ἀνοίξῃ αὐλάκια, γιὰ νὰ σπεύρῃ ὁ Θεὸς τὸν σπόρο του· τὸ ἀλέτρι αὐτὸ εἶνε ὁ πόνος, ἡ θλίψις.

Γεύθηκε θλίψι πολλὴ ὁ ἅγιος Ἰωάννης. Θὰ σᾶς πῶ κάτι ποὺ θὰ ἐκπλαγῆτε· ὁ πατριάρχης αὐτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν ἦταν ἀπὸ τὴν τάξι τῶν ἀγάμων· ἦταν ἔγγαμος, ὅπως ἦταν καὶ ὁ ἅγιος Σπυρίδων. Ἄφου ὅμως ἦταν ἔγγαμος, πῶς ἔγινε πατριάρχης; (Ὅπως τώρα, ποὺ κάποιον ζητοῦν –ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ νὰ μὴ δοῦν τὰ μάτια μας τέτοια πράγματα, καὶ εὐτυχῶς ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιστέκεται– τί ζητοῦν· **νὰ παντρεύωνται κληρικοί!** Θὰ γίνουν πολλὰ στὶς ἡμέρες μας. Καὶ ἂν δὲν βάλουμε χαλινάρι, θὰ χάσουμε τὴν Ὁρθοδοξία, θὰ φύγῃ ἀπὸ μᾶς). Ὁ ἅγιος Ἰωάννης λοιπόν πρὸ τῆς χειροτονίας του ἦταν ἔγγαμος εἶχε γυναῖκα καὶ παιδιά· πέθαναν ὅμως καὶ τὰ

παιδιά και ἡ γυναίκα του, κ' ἔμεινε ἔρημος. Τί ἔκανε τότε, ἔπεσε σὲ μελαγχολία κι ἀπελπισία; Ὅχι. Θέλημα Θεοῦ ἦταν, εἶπε. Κι ἀπὸ τότε ἀφιερώθηκε στὴν Ἐκκλησία. Καὶ ἔγινε ἀκόμη περισσότερο ἐλεήμων. Ὅ,τι κάνω, ἔλεγε, ἄς εἶνε εἰς μνημόσυνον τῆς γυναίκας καὶ τῶν παιδιῶν μου, νὰ βροῦν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανό.

Μ' ἀκοῦτε; Ὅσοι εἶστε ἐδῶ, ἂν ἀφαιρέσω λίγους, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἢ ἀνήκετε σὲ οἰκογένειες ἢ θὰ φτειάξετε –οἱ νέοι– οἰκογένειες. Εὐλογημένος ὁ γάμος καὶ εὐλογημένες οἱ οἰκογένειες ποὺ πιστεύουν στὸ Χριστό. Ἀλλὰ μέσα **στὶς οἰκογένειες συμβαίνουν πολλὰ δράματα**. Ὅσοι εἶστε ἄγαμοι, εἶτε μὲ τὴ θέλησί σας εἶτε χωρὶς τὴ θέλησί σας, καὶ ὅσοι βρεθήκατε σὲ χηρεία, νὰ τὸ πρότυπό σας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων. Καὶ ὅσοι κάνατε οἰκογένεια, ἀλλὰ στερηθήκατε προσφιλές σας πρόσωπο, νὰ τὸ πρότυπό σας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων.

Ἀπέθανε τὸ μικρὸ παιδί, τὸ ἀγγελούδι τοῦ σπιτιοῦ σας; Μὴν τὸ κλαῖτε. Ἄγγελος εἶνε – ἂν πιστεύης ἐννοεῖται· ἂν δὲν πιστεύης, ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα. Τὸ μικρὸ παιδάκι ποὺ ἔφυγε γιὰ τὸν οὐρανὸ εἶνε ἄγγελος, Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ. Μὴν τὸ κλαῖτε· ἔχετε ἕναν ἄγγελο, ποὺ πρεσβεύει γιὰ σᾶς στοὺς οὐρανοὺς. –Μὰ πῶς νὰ παρηγορηθοῦμε;... Ἄν εἶσαι Χριστιανὸς κ' ἔχης λίγη πίστι, θὰ μπορέσης ν' ἀκούσης τὸ ἀγοράκι ποὺ ἔφυγε νὰ σοῦ λέη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς· Πατέρα, μὴ μὲ κλαῖς. Θέλεις νὰ μ' εὐχαριστήσης, νὰ μὲ κάνης νὰ χαρῶ; Νὰ τί νὰ κάνης· τὰ χρήματα, ποὺ θὰ ξῶδευες γιὰ μένα, νὰ μὲ μεγαλώσης, νὰ μὲ μορφώσης, νὰ μὲ κάνης ἐπιστήμονα, τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ τὰ δώσης γιὰ ἄλλα παιδιά...

Καὶ τὴν **κόρη ποὺ πέθανε** στὰ ὠραία της χρόνια, ἐπάνω στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της, καὶ δὲν πρόλαβε νὰ ἔλθῃ σὲ γάμο, μὴν τὴν κλαῖτε. Ὅπως κατήντησε ἡ κοινωνία, τί πιθανότητες υπάρχουν νὰ εὐτυχήσῃ ἕνας γάμος; Εἶδατε ποῦ καταντήσαμε. Πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ - διακόσια χρόνια δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα διαζύγιο· στὴν εὐλογημένη πατρίδα μας τὸ διαζύγιο ἦταν ἄγνωστο. Τώρα, μέσα σὲ τέσσερις ἢ καὶ λιγώτερους γάμους, ὁ ἕνας καταλήγει σὲ διαζύγιο. Λοιπὸν αὐτὴ ἡ κόρη, ποὺ πέθανε προτοῦ νὰ παντρευτῆ, στέλνει μῆνυμα - τηλεγράφημα ἀπὸ τὰ οὐράνια καὶ τί λέει στοὺς γονεῖς· Γιατί μὲ κλαῖτε; Ἐφυγα ἀπ' τὰ βάσανα τοῦ κόσμου κ' εἶμαι στοὺς οὐρανοὺς. Θέλετε νὰ εὐχαριστηθῶ, νὰ μὲ κάνετε νὰ χαρῶ; Λοιπὸν, αὐτὰ τὰ χρήματα, τίς τόσες χιλιάδες ποὺ θὰ μοῦ δίνατε γιὰ προῖκα, δώσατε τα τώρα σὲ φτωχοὺς εἰς μνημόσυμόν μου.

Τὸ ἴδιο καὶ ἂν **πέθανε ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέ-**

ρα σας. Ὑπάρχει μιὰ μόδα σατανική, νὰ δημοσιεύουν μόνο μιὰ ἀγγελία στὴν ἐφημερίδα «ἀντὶ μνημοσύνου». Σιγὰ - σιγὰ ὁ διάβολος πάει νὰ καταργήσῃ **τὸ ἐκκλησιαστικὸ μνημόσυνο**. Ὅχι! θὰ κάνης τὸ μνημόσυνο στὶς 3 καὶ στὶς 40 μέρες, στοὺς 3 καὶ στοὺς 6 μῆνες, στὸν 1 χρόνο καὶ στὰ 3 χρόνια. Ἀλλὰ κοντὰ στὸ μνημόσυνο κάνε καὶ κάτι ἄλλο· τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ προσφιλοῦς σου κάνε μιὰ ἐλεημοσύνη. Ὅπως λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, δύο πράγματα ἀνακουφίζουν τοὺς νεκρούς· τὸ ἕνα εἶνε ἡ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ θεία λειτουργία, τὰ μνημόσυνα, καὶ τὸ ἄλλο ἡ ἐλεημοσύνη. Αὐτὰ τὰ δύο γίνονται φτεροῦγες, ποὺ παίρνουν τίς ψυχές καὶ τίς ἀνεβάζουν στοὺς οὐρανοὺς.

* * *

Ἀδελφοί μου, τελείωσα. Τί ἀπέδειξε ἡ ὁμιλία μας· ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ διαφέρει ἀπὸ τὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου. Τί λέει ὁ κόσμος; Ἄμα ρωτήσης τὸν κόσμο «ποιοὶ εἶνε μακάριοι;», σοῦ λέει· Μακάριοι εἶνε οἱ κατέχοντες, οἱ πλούσιοι, αὐτοὶ ποὺ κατέχουν πλοῦτη. Τί λέει ἡ **γλῶσσα τοῦ Θεοῦ**· «**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται**» (Ματθ. 5,7).

Τί ἦταν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων; Ἕνας **ἥλιος** ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ὅλοι ἐμεῖς νὰ μαζευτοῦμε, λαϊκοὶ - παπᾶδες - δεσποτάδες, δὲν κάνουμε οὔτε τὸ νυχάκι του. Δὲν μποροῦμε νὰ τὸν φτάσουμε; τοῦλάχιστον ἄς τὸν μιμηθοῦμε, ὅσο μποροῦμε.

Στὸ στερέωμα υπάρχουν πολλοὶ ἥλιοι, ἄλλοι μεγαλύτεροι καὶ ἄλλοι μικρότεροι. Ἄν λοιπὸν ἐκεῖνος ἦταν ἕνας μεγάλος ἥλιος, ἐμεῖς **νὰ γίνουμε μικροὶ ἥλιοι**. Δὲν μποροῦμε νὰ γίνουμε μικροὶ ἥλιοι; νὰ γίνουμε ἕνας φάρος, σὰν αὐτοὺς ποὺ φωτίζουν στὰ πελάγη. Δὲν μποροῦμε νὰ γίνουμε φάρος; νὰ γίνουμε μιὰ λαμπάδα. Δὲν μποροῦμε νὰ γίνουμε λαμπάδα; νὰ γίνουμε μιὰ κανδήλα, ἕνα μικρὸ καντήλι, σὰν αὐτὰ ποὺ καῖνε στὰ ἐρημοκκλήσια· ἂν μπῆτε σὲ ἐρημοκκλήσι, «ἕνα καντήλι θαμπερό» ὅπως λέει ὁ ποιητὴς ρίχνει τὸ φῶς του.

Ἕνα καντήλι νὰ γίνουμε καθένας μας, καντήλι τῆς Παναγίας, καντήλι τοῦ ἀγίου, ποὺ θὰ σκορπίζῃ φῶς, θὰ φωτίζῃ, θὰ ἐλεῖ, θὰ βοηθῇ. Αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου· γι' αὐτὸ πλαστήκαμε, γι' αὐτὸ ἦρθαμε ἐδῶ στὴ γῆ· γιὰ νὰ κάνουμε τὸ καλὸ, νὰ βοηθοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, νὰ ἔχουμε ἀγάπη στὶς καρδιές μας. Τότε θὰ γίνουμε μιμηταὶ τοῦ ἀγίου καὶ ἄξιοι κ' ἐμεῖς τοῦ μακαρισμοῦ τοῦ Κυρίου «**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται**».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**